

Ediția în limba română

Legislație

Anul 64

26 mai 2021

Cuprins

I *Acte legislative*

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) 2021/836 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2021 de modificare a Deciziei nr. 1313/2013/UE privind un mecanism de protecție civilă al Uniunii ⁽¹⁾ 1**

II *Acte fără caracter legislativ*

DECIZII

- ★ **Decizia (UE) 2021/837 a Consiliului din 6 mai 2021 privind poziția care urmează să fie adoptată de Uniunea Europeană în cadrul Consiliului internațional pentru esențele de lemn tropical în ceea ce privește prelungirea Acordului internațional privind esențele de lemn tropical din 2006 ... 23**
- ★ **Decizia (UE) 2021/838 a Consiliului din 10 mai 2021 privind poziția care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii, în cadrul Subcomitetului pentru comerț și dezvoltare durabilă constituit prin Acordul de asociere dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Ucraina, pe de altă parte, în ceea ce privește stabilirea listei de experți care pot fi selectați în calitate de membri ai grupului de experți în temeiul articolului 301 din acord 25**
- ★ **Decizia (UE) 2021/839 a Consiliului din 20 mai 2021 privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Comitetului director regional al Comunității transporturilor în ceea ce privește anumite aspecte administrative și legate de personal specifice Comunității transporturilor 27**

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE.

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2021/836 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 20 mai 2021****de modificare a Deciziei nr. 1313/2013/UE privind un mecanism de protecție civilă al Uniunii****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 196 și articolul 322 alineatul (1) litera (a),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Curții de Conturi ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽³⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽⁴⁾,

întrucât:

- (1) Mecanismul de protecție civilă al Uniunii (denumit în continuare „mecanismul Uniunii”), reglementat de Decizia nr. 1313/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾, consolidează cooperarea dintre Uniune și statele membre și facilitează coordonarea în domeniul protecției civile pentru a îmbunătăți răspunsul Uniunii la dezastre naturale și provocate de om.
- (2) Deși responsabilitatea principală pentru prevenirea, pregătirea și răspunsul în caz de dezastre naturale sau provocate de om revine statelor membre, mecanismul Uniunii, în special rescEU, promovează solidaritatea între statele membre în conformitate cu articolul 3 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană. Mecanismul Uniunii realizează acest lucru prin consolidarea răspunsului colectiv al Uniunii la dezastrelor naturale și la cele provocate de om prin instituirea unei rezerve de capacități care completează capacitățile existente ale statelor membre, atunci când capacitățile disponibile la nivel național nu sunt suficiente, permițând astfel o pregătire și un răspuns mai eficace, și prin îmbunătățirea prevenirii dezastrelor și a pregătirii în caz de dezastre. Sunt necesare credite financiare adecvate pentru a crea, a trimite pe teren și a exploata capacitățile rescEU, pentru a putea dezvolta în continuare Rezerva europeană de protecție civilă și pentru a acoperi costurile suplimentare generate de granturile de adaptare și de funcționarea capacităților angajate în cadrul Rezervei europene de protecție civilă.

⁽¹⁾ JO C 385, 13.11.2020, p. 1.⁽²⁾ JO C 10, 11.1.2021, p. 66.⁽³⁾ JO C 440, 18.12.2020, p. 150.⁽⁴⁾ Poziția Parlamentului European din 27 aprilie 2021 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 10 mai 2021.⁽⁵⁾ Decizia nr. 1313/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 decembrie 2013 privind un mecanism de protecție civilă al Uniunii (JO L 347, 20.12.2013, p. 924).

- (3) Situația fără precedent generată de pandemia de COVID-19 a demonstrat că Uniunea și statele membre trebuie să fie mai bine pregătite pentru a răspunde situațiilor de urgență la scară largă care au un impact simultan asupra mai multor state membre și că ar trebui consolidat cadrul juridic existent privind sănătatea și protecția civilă. Pandemia de COVID-19 a evidențiat, de asemenea, modul în care consecințele dezastrelor asupra sănătății umane, asupra mediului, asupra societății și asupra economiei pot lua proporții devastatoare. În timpul pandemiei de COVID-19, în baza dispozițiilor în vigoare ale Deciziei nr. 1313/2013/UE, Uniunea a putut adopta rapid dispoziții de punere în aplicare pentru a extinde capacitățile rescEU pentru a include constituirea de stocuri de contramăsuri medicale alcătuite din vaccinuri și tratamente, echipamente medicale de terapie intensivă, echipamente individuale de protecție și materiale de laborator, în vederea pregătirii și a răspunsului în caz de amenințare transfrontalieră gravă pentru sănătate. Pentru a spori eficacitatea în ceea ce privește acțiunile de pregătire și răspuns, noile dispoziții care consolidează cadrul juridic actual, inclusiv cele care permit Comisiei să achiziționeze în mod direct, în anumite condiții, capacitățile rescEU necesare, ar putea reduce și mai mult timpul de trimitere pe teren în viitor. De asemenea, este important ca operațiunile rescEU să fie bine coordonate cu autoritățile naționale de protecție civilă.
- (4) Membrii Consiliului European, în Declarația lor comună din 26 martie 2020, și Parlamentul European, în rezoluția sa din 17 aprilie 2020 referitoare la acțiunea coordonată a UE pentru combaterea pandemiei de COVID-19 și a consecințelor sale ⁽⁶⁾, au invitat Comisia să prezinte propuneri privind un sistem de gestionare a crizelor mai ambițios și mai amplu în cadrul Uniunii.
- (5) Schimbările climatice conduc la o creștere a frecvenței, intensității și complexității dezastrelor naturale în interiorul Uniunii și la nivel mondial, ceea ce necesită un grad ridicat de solidaritate între țări. Dezastrele naturale, cum ar fi incendiile forestiere, pot duce la pierderea de vieți omenești, a mijloacelor de subsistență și a biodiversității, precum și la eliberarea unei cantități considerabile de dioxid de carbon, și pot cauza o reducere a capacității planetei de a absorbi dioxid de carbon, ceea ce agravează și mai mult schimbările climatice. Prin urmare, este esențial să se consolideze prevenirea, pregătirea și răspunsul în caz de dezastre, iar mecanismul Uniunii să cuprindă capacități suficiente, inclusiv în perioada de tranziție a rescEU, pentru a acționa atunci când au loc incendii forestiere și alte dezastre naturale legate de climă.
- (6) Uniunea își menține angajamentul față de protecția civilă care ia în considerare dimensiunea de gen, inclusiv față de abordarea vulnerabilităților specifice, și față de schimbul de bune practici în ceea ce privește aspectele legate de gen care apar în timpul dezastrelor și în perioada imediat următoare acestora, inclusiv sprijinul acordat victimelor violenței de gen.
- (7) Pe baza principiilor solidarității și acoperirii universale a unor servicii de sănătate de calitate și a rolului central al Uniunii în accelerarea progreselor privind provocările globale în materie de sănătate, mecanismul Uniunii ar trebui să contribuie la îmbunătățirea capacității de prevenire, pregătire și răspuns și în ceea ce privește urgențele medicale.
- (8) Statele membre sunt încurajate, cu respectarea pe deplin a structurilor lor naționale, să se asigure că personalul de primă intervenție în caz de urgență este echipat în mod corespunzător și pregătit să reacționeze în caz de dezastre.
- (9) Pentru a consolida cooperarea în materie de răspuns la dezastre, procesele administrative ar trebui raționalizate, acolo unde este posibil, pentru a asigura intervenția promptă.
- (10) Pentru a garanta o mai bună pregătire în viitor în caz de dezastre care afectează mai multe state membre, sunt necesare acțiuni urgente pentru a consolida mecanismul Uniunii. Consolidarea mecanismului Uniunii ar trebui să completeze politicile și fondurile Uniunii și nu să înlocuiască integrarea principiului rezilienței la dezastre în politicile și fondurile respective.
- (11) Datele privind pierderile cauzate de dezastre sunt esențiale pentru o evaluare solidă a riscurilor, pentru elaborarea unor scenarii bazate pe dovezi pentru potențialele dezastre și pentru punerea în aplicare a unor măsuri eficiente de management al riscurilor. Prin urmare, statele membre ar trebui să depună în continuare eforturi pentru îmbunătățirea colectării datelor privind pierderile cauzate de dezastre, în conformitate cu angajamentele asumate deja în temeiul acordurilor internaționale, cum ar fi Cadrul de la Sendai pentru reducerea riscurilor de dezastre în perioada 2015-2030, Acordul de la Paris adoptat în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice ⁽⁷⁾ și Agenda 2030 a Organizației Națiunilor Unite pentru dezvoltare durabilă.

⁽⁶⁾ Nepublicată încă în Jurnalul Oficial.

⁽⁷⁾ JO L 282, 19.10.2016, p. 4.

- (12) Pentru a îmbunătăți reziliența și planificarea pentru prevenirea, pregătirea și răspunsul în caz de dezastre, Uniunea ar trebui să pledeze în continuare pentru investiții în prevenirea dezastrelor la nivel transfrontalier și intersectorial și pentru abordări cuprinzătoare de management al riscurilor care să susțină prevenirea și pregătirea, ținând seama de o abordare care să ia în considerare mai multe tipuri de pericole, de o abordare ecosistemică și de efectele probabile ale schimbărilor climatice, în strânsă cooperare cu comunitățile științifice relevante, cu operatorii economici cheie, cu autoritățile regionale și locale și cu organizațiile neguvernamentale care își desfășoară activitatea în domeniu, fără a aduce atingere mecanismelor existente de coordonare ale Uniunii și competenței statelor membre. În acest scop, Comisia ar trebui să colaboreze cu statele membre pentru a defini și a dezvolta obiectivele Uniunii în materie de reziliență la dezastre în domeniul protecției civile, ca punct de referință comun fără caracter obligatoriu pentru a sprijini acțiunile de prevenire și de pregătire în cazul unor dezastre cu impact major care produc sau sunt susceptibile să producă efecte ce depășesc frontierele unei țări (și anume, efecte asupra mai multor țări, indiferent dacă acestea au sau nu o frontieră comună). Obiectivele Uniunii în materie de reziliență la dezastre ar trebui să țină seama de consecințele sociale imediate ale dezastrelor și de necesitatea de a asigura menținerea funcțiilor societale esențiale.
- (13) Evaluările de risc și analizele periodice ale scenariilor de dezastru la nivel național și, după caz, la nivel subnațional sunt esențiale pentru a detecta lacunele în materie de prevenire și pregătire și pentru a consolida reziliența, inclusiv prin utilizarea fondurilor din partea Uniunii. Astfel de evaluări ale riscurilor și analize ale scenariilor de dezastru ar trebui să se concentreze asupra riscurilor specifice regiunii în cauză și, dacă este cazul, ar trebui să includă cooperarea transfrontalieră.
- (14) În dezvoltarea obiectivelor Uniunii în materie de reziliență la dezastre pentru a sprijini acțiunile de prevenire și de pregătire, ar trebui să se acorde o atenție deosebită consecințelor dezastrelor pentru grupurile vulnerabile.
- (15) Rolul autorităților regionale și locale în prevenirea și managementul dezastrelor este de mare importanță și, după caz, capacitățile acestora sunt incluse în activitățile desfășurate în temeiul Deciziei nr. 1313/2013/UE, în vederea reducerii la minimum a suprapunerilor și a promovării interoperabilității. Prin urmare, este necesară, de asemenea, o cooperare transfrontalieră continuă la nivel local și regional, în vederea dezvoltării unor sisteme de alertă comune pentru intervenție rapidă înainte de activarea mecanismului Uniunii. În mod similar și având în vedere structurile naționale, este important să se recunoască necesitatea de a oferi asistență tehnică de formare comunităților locale pentru a-și consolida capacitățile de primă intervenție în caz de urgență, după caz. De asemenea, este important ca publicul să fie informat cu privire la măsurile inițiale de răspuns.
- (16) Mecanismul Uniunii ar trebui să exploateze în continuare sinergiile cu cadrul Uniunii în ceea ce privește reziliența entităților critice.
- (17) În calitate de centru operațional care funcționează 24 de ore pe zi, șapte zile pe săptămână la nivelul Uniunii, cu capacitatea de a urmări și a sprijini în timp real operațiuni în diferite tipuri de situații de urgență, în interiorul și în afara Uniunii, Centrul de coordonare a răspunsului la situații de urgență (ERCC) ar trebui să fie consolidat în continuare. Această consolidare ar trebui să includă o coordonare sporită a ERCC cu autoritățile naționale de protecție civilă din statele membre, precum și cu alte organe relevante ale Uniunii. Activitatea ERCC este susținută de o expertiză științifică, inclusiv cea furnizată de Centrul Comun de Cercetare al Comisiei Europene.
- (18) Mecanismul Uniunii ar trebui să utilizeze infrastructurile spațiale ale Uniunii, cum ar fi Programul european de observare a Pământului (Copernicus), Galileo, Cunoașterea situației spațiale și GOVSATCOM, care oferă instrumente importante la nivelul Uniunii pentru a răspunde la situațiile de urgență interne și externe. Sistemele de gestionare a situațiilor de urgență ale programului Copernicus oferă sprijin ERCC în diferitele etape ale situațiilor de urgență, de la alerta timpurie și prevenire până la răspunsul și recuperarea în caz de dezastru. GOVSATCOM are rolul de a oferi o capacitate de comunicare securizată prin satelit, adaptată în mod specific la nevoile utilizatorilor guvernamentali în materie de gestionare a situațiilor de urgență. Galileo este prima infrastructură globală de navigare și de poziționare prin satelit concepută special pentru scopuri civile în Europa și în întreaga lume și poate fi utilizată și în alte domenii, cum ar fi gestionarea situațiilor de urgență, inclusiv activitățile de alertă timpurie. Serviciile relevante ale sistemului Galileo includ un serviciu de urgență care, prin emiterea de semnale, transmite avertizări privind dezastrele naturale sau provocate de om în anumite zone. Statele membre ar trebui să fie încurajate să utilizeze sistemul Galileo, având în vedere potențialul acestuia de a salva vieți și de a facilita coordonarea acțiunilor în caz de urgență. În cazul în care decid să îl utilizeze, pentru a valida sistemul, statele membre ar trebui să identifice autoritățile naționale care sunt competente să utilizeze sistemul Galileo și să notifice Comisia cu privire la respectivele autorități.

- (19) În timpul pandemiei de COVID-19, lipsa de resurse logistice și de transport suficiente a fost identificată drept un principal obstacol în ceea ce privește capacitatea statelor membre de a furniza sau primi asistență. Prin urmare, resursele logistice și de transport ar trebui definite drept capacități rescEU. În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a Deciziei nr. 1313/2014/UE, ar trebui oferite competențe de executare Comisiei pentru a-i permite să definească resursele logistice și de transport ca fiind capacități rescEU și pentru a-i permite să închirieze, să dețină în sistem de leasing sau să contracteze în alt mod astfel de capacități, în măsura în care acest lucru este necesar pentru a remedia lacunele din domeniul transportului și al logisticii. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁸⁾. În plus, pentru a avea capacitatea operațională de a răspunde rapid la un dezastru de mari dimensiuni care produce sau este susceptibil să producă efecte ce depășesc frontierele unei țări sau la un eveniment cu probabilitate redusă de producere și cu impact major, Uniunea ar trebui, de asemenea, în cazuri de urgență justificate în mod corespunzător și în consultare cu statele membre, prin adoptarea unor acte de punere în aplicare imediat aplicabile în conformitate cu procedura de urgență, să aibă posibilitatea de a achiziționa, a închiria, a deține în sistem de leasing sau a contracta în alt mod mijloace materiale și servicii de sprijin necesare, definite drept capacități rescEU, în cazul în care respectivele mijloace și servicii nu pot fi puse imediat la dispoziție de către statele membre. Acest lucru ar permite Uniunii să reacționeze fără întârziere la situații de urgență care ar putea avea un impact major asupra vieții umane, sănătății, mediului, proprietății sau patrimoniului cultural și care afectează mai multe state membre în același timp. Astfel de mijloace materiale exclud modulele, echipele și categoriile de experți și sunt menite să ofere asistență statelor membre copleșite de dezastru.
- (20) Pentru a valorifica la maximum experiența acumulată până în prezent în ceea ce privește rețelele logistice de încredere gestionate de organizații internaționale relevante din interiorul Uniunii, cum ar fi depozitele de materiale pentru acțiuni umanitare ale ONU, Comisia ar trebui să ia în considerare astfel de rețele atunci când achiziționează, închiriază, deține în sistem de leasing sau contractează în alt mod capacități rescEU. Agențiile relevante ale Uniunii ar trebui să fie implicate și consultate în mod corespunzător în chestiuni legate de mecanismul Uniunii care intră în sfera lor de competență. Este deosebit de important ca Agenția Europeană pentru Medicamente și Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor să fie consultate, după caz, în ceea ce privește definirea, gestionarea și distribuirea capacităților dedicate răspunsului la urgențele medicale.
- (21) Capacitățile rescEU achiziționate, închiriate, deținute în sistem de leasing sau contractate în alt mod de către statele membre ar trebui să poată fi utilizate în scopuri naționale, dar numai atunci când nu sunt utilizate sau nu sunt necesare pentru operațiuni de răspuns în cadrul mecanismului Uniunii.
- (22) Uniunea are interesul de a răspunde la situații de urgență în țări terțe, atunci când este necesar. Deși au fost instituite în principal pentru a fi utilizate ca plasă de siguranță în cadrul Uniunii, în cazuri justificate în mod corespunzător și ținând seama de principii umanitare, capacitățile rescEU ar trebui să poată fi trimise pe teren în afara Uniunii. Decizia de trimitere pe teren ar trebui să fie luată în conformitate cu dispozițiile existente privind deciziile de trimitere pe teren a capacităților rescEU.
- (23) Mecanismul Uniunii ar trebui să asigure că există o distribuție geografică adecvată a rezervelor, inclusiv în ceea ce privește contramăsurile medicale esențiale și echipamentele individuale de protecție, în special cele care răspund unor dezastru cu probabilitate redusă de producere și cu impact major, în sinergie și în complementaritate cu programul EU4Health instituit în temeiul Regulamentului (UE) 2021/522 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁹⁾, Instrumentul de sprijin de urgență instituit în temeiul Regulamentului (UE) 2016/369 al Consiliului ⁽¹⁰⁾, Mecanismul de redresare și reziliență instituit în temeiul Regulamentului (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹¹⁾, precum și cu alte politici, programe și fonduri ale Uniunii și într-un mod care să completeze constituirea de stocuri la nivel național, acolo unde este necesar.
- (24) Pandemia de COVID-19 a demonstrat că este esențial să se reunească în mod sistematic și să se facă schimb de cunoștințe relevante în toate etapele ciclului de management al riscurilor de dezastru. Această constatare și experiența acumulată până în prezent în procesul de dezvoltare a Rețelei de cunoaștere a Uniunii în domeniul protecției civile indică faptul că rolul său de unitate de prelucrare în cadrul mecanismului Uniunii ar trebui îmbunătățit în continuare.

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

⁽⁹⁾ Regulamentul (UE) 2021/522 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 martie 2021 de instituire a unui program de acțiune a Uniunii în domeniul sănătății („programul «UE pentru sănătate»”) pentru perioada 2021-2027 și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 282/2014 (JO L 107, 26.3.2021, p. 1).

⁽¹⁰⁾ Regulamentul (UE) 2016/369 al Consiliului din 15 martie 2016 privind furnizarea sprijinului de urgență pe teritoriul Uniunii (JO L 70, 16.3.2016, p. 1).

⁽¹¹⁾ Regulamentul (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 februarie 2021 de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență (JO L 57, 18.2.2021, p. 17).

- (25) Obținerea resurselor logistice și de transport necesare este esențială pentru a permite Uniunii să răspundă oricărui tip de situație de urgență în interiorul și în afara Uniunii. Este imperios necesar să se asigure transportul și livrarea la timp a asistenței și a ajutoarelor în interiorul Uniunii, dar și către Uniune și din afara Uniunii. Prin urmare, țările afectate ar trebui să poată solicita asistență constând doar din resurse logistice și de transport.
- (26) Decizia nr. 1313/2013/UE stabilește un pachet financiar pentru mecanismul Uniunii care constituie principala valoare de referință în înțelesul punctului 17 al Acordului interinstituțional din 2 decembrie 2013 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară ⁽¹²⁾ destinată să acopere cheltuielile programului până la sfârșitul perioadei bugetare 2014-2020. Pachetul financiar respectiv ar trebui să fie actualizat de la 1 ianuarie 2021, data aplicării Regulamentului (UE, Euratom) 2020/2093 al Consiliului ⁽¹³⁾, pentru a reflecta noile cifre prevăzute în regulamentul respectiv.
- (27) În conformitate cu Regulamentul (UE) 2020/2094 al Consiliului ⁽¹⁴⁾ de instituire a unui Instrument de redresare al Uniunii Europene și în limitele resurselor alocate în cadrul acestuia, măsurile de redresare și reziliență prevăzute de mecanismul Uniunii ar trebui să fie puse în aplicare pentru a aborda impactul fără precedent al crizei provocate de pandemia de COVID-19. Astfel de măsuri ar trebui, în special, să includă măsuri de creștere a nivelului de pregătire al Uniunii și de facilitare a unui răspuns rapid și eficace din partea Uniunii în caz de urgențe majore, inclusiv măsuri precum constituirea de stocuri de materiale de primă necesitate și echipamente medicale și achiziționarea infrastructurii necesare pentru asigurarea unui răspuns rapid. Aceste resurse suplimentare ar trebui utilizate astfel încât să se asigure respectarea termenelor prevăzute în Regulamentul (UE) 2020/2094.
- (28) Pentru a reflecta importanța combaterii schimbărilor climatice în concordanță cu angajamentele Uniunii de a pune în aplicare Acordul de la Paris și cu angajamentul față de obiectivele de dezvoltare durabilă ale Organizației Națiunilor Unite, acțiunile întreprinse în temeiul Deciziei nr. 1313/2013/UE ar trebui să contribuie la atingerea unei ținte globale reprezentate de alocarea a cel puțin 30 % din cuantumul total al bugetului Uniunii și al Instrumentului de redresare al Uniunii Europene pentru sprijinirea îndeplinirii obiectivelor climatice și la realizarea obiectivului ambițios de a alocă 7,5 % din buget pentru cheltuieli legate de biodiversitate în 2024 și 10 % în 2026 și în 2027, luând în considerare suprapunerile existente între obiectivele climatice și cele legate de biodiversitate.
- (29) Având în vedere faptul că trimiterea pe teren a capacităților rescEU pentru operațiuni de răspuns în cadrul mecanismului Uniunii oferă o valoare adăugată semnificativă pentru Uniune prin asigurarea unui răspuns eficace și rapid în sprijinul persoanelor aflate în situații de urgență, ar trebui să se stabilească obligații suplimentare pentru a furniza informații cetățenilor Uniunii și mass-mediei și pentru a asigura, de asemenea, vizibilitatea Uniunii. Autoritățile naționale ar trebui să primească din partea Comisiei, pentru intervențiile specifice, orientări în materie de comunicare, pentru a se asigura că rolul Uniunii este reflectat în mod adecvat.
- (30) Ținând seama de experiența operațională recentă, pentru a consolida în continuare mecanismul Uniunii și, în special, pentru a simplifica procesul de punere rapidă în aplicare a rescEU, costurile de dezvoltare a tuturor capacităților rescEU ar trebui să fie finanțate integral din bugetul Uniunii.
- (31) Pentru a sprijini statele membre să ofere asistență și în afara Uniunii, Rezerva europeană de protecție civilă ar trebui să fie consolidată în continuare prin cofinanțarea costurilor operaționale ale capacităților angajate la același nivel, indiferent dacă sunt trimise pe teren în interiorul sau în afara Uniunii.
- (32) Pentru a asigura flexibilitatea în ceea ce privește sprijinirea statelor membre cu resurse logistice și de transport, în special în cazul dezastrelor de mare amploare, ar trebui să fie posibilă finanțarea integrală din bugetul Uniunii a transportului în interiorul Uniunii, ori a transportului din țări terțe către Uniune, de mărfuri, mijloace logistice și servicii trimise pe teren în calitate de capacități rescEU.

⁽¹²⁾ JO C 373, 20.12.2013, p. 1.

⁽¹³⁾ Regulamentul (UE, Euratom) 2020/2093 al Consiliului din 17 decembrie 2020 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2021-2027 (JO L 433 I, 22.12.2020, p. 11).

⁽¹⁴⁾ Regulamentul (UE) 2020/2094 al Consiliului din 14 decembrie 2020 de instituire a unui Instrument de redresare al Uniunii Europene pentru a sprijini redresarea în urma crizei provocate de COVID-19 (JO L 433 I, 22.12.2020, p. 23).

- (33) De asemenea, mecanismul Uniunii ar trebui să furnizeze asistența pentru transport necesară în cazul dezastrelor ecologice prin aplicarea principiului „poluatorul plătește”, sub responsabilitatea autorităților naționale competente, în conformitate cu articolul 191 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și în concordanță cu Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁵⁾.
- (34) Pentru a spori flexibilitatea, precum și pentru a realiza o execuție bugetară optimă, prezentul Regulament ar trebui să prevadă gestionarea indirectă ca metodă de execuție bugetară atunci când natura și conținutul acțiunii vizate justifică acest lucru.
- (35) În conformitate cu articolul 193 alineatul (2) din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁶⁾ („Regulamentul financiar”), se poate acorda un grant pentru o acțiune deja începută, cu condiția ca solicitantul să poată demonstra necesitatea demarării acțiunii înainte de semnarea acordului de grant. Cu toate acestea, costurile suportate înainte de data depunerii cererii de grant nu sunt eligibile decât în cazuri excepționale justificate în mod corespunzător. Pentru a se evita orice perturbare a sprijinului acordat de Uniune, care ar putea aduce atingere intereselor Uniunii, ar trebui să fie posibil ca, pentru o durată limitată la începutul cadrului financiar multianual 2021-2027 și numai în cazuri justificate în mod corespunzător, să se prevadă, în decizia de finanțare, eligibilitatea costurilor aferente acțiunilor deja începute care beneficiază de sprijin în temeiul Deciziei nr. 1313/2013/UE de la 1 ianuarie 2021, chiar dacă respectivele costuri au fost suportate înainte de depunerea cererii de grant.
- (36) Pentru a promova previzibilitatea și eficacitatea pe termen lung în cadrul punerii în aplicare a Deciziei nr. 1313/2013/UE, Comisia ar trebui să adopte programe de lucru anuale sau multianuale care să indice alocările planificate. Acest demers ar trebui să contribuie la sporirea flexibilității de care dispune Uniunea în execuția bugetară și, prin urmare, să consolideze acțiunile de prevenire și de pregătire. În plus, alocările viitoare preconizate ar trebui să fie prezentate și discutate anual în cadrul comitetului care asistă Comisia, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
- (37) Comisia raportează cu privire la execuția bugetului mecanismului Uniunii în conformitate cu Regulamentul financiar.
- (38) Deciziei nr. 1313/2013/UE i se aplică normele financiare orizontale adoptate de Parlamentul European și de Consiliu în temeiul articolului 322 din TFUE. Respectivele norme sunt prevăzute în Regulamentul financiar și determină în special procedura de stabilire și execuție a bugetului prin granturi, achiziții publice, premii și execuție indirectă și prevăd verificări ale responsabilității actorilor financiari. Normele adoptate în temeiul articolului 322 din TFUE includ, de asemenea, un regim general de condiționalitate pentru protecția bugetului Uniunii.
- (39) Deși măsurile de prevenire și de pregătire sunt esențiale pentru consolidarea rezilienței Uniunii în fața dezastrelor naturale și a celor provocate de om, apariția, momentul producerii și amploarea dezastrelor sunt, prin natura lor, imprevizibile. După cum a arătat recenta criză provocată de pandemia de COVID-19, resursele financiare necesare pentru a asigura un răspuns adecvat pot varia în mod semnificativ de la un an la altul și ar trebui să fie puse la dispoziție imediat. Prin urmare, reconcilierea principiului bugetar al previzibilității cu necesitatea de a reacționa rapid la noile necesități presupune nevoia de adaptare a execuției financiare a programelor de lucru. Prin urmare, este oportun să se autorizeze reportarea creditelor neutilizate, limitate la exercițiul următor și dedicate exclusiv acțiunilor de răspuns, în plus față de raportarea creditelor autorizate în temeiul articolului 12 alineatul (4) din Regulamentul financiar.

⁽¹⁵⁾ Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul inconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului (JO L 143, 30.4.2004, p. 56).

⁽¹⁶⁾ Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).

- (40) În conformitate cu Regulamentul financiar, cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁷⁾ și cu Regulamentele (CE, Euratom) nr. 2988/95 ⁽¹⁸⁾, (Euratom, CE) nr. 2185/96 ⁽¹⁹⁾ și (UE) 2017/1939 ⁽²⁰⁾ ale Consiliului, interesele financiare ale Uniunii trebuie să fie protejate prin măsuri proporționale, inclusiv prin măsuri referitoare la prevenirea, depistarea, corectarea și investigarea neregulilor, inclusiv a fraudei, recuperarea fondurilor pierdute, plătite în mod necuvenit sau incorect utilizate și, dacă este cazul, prin impunerea de sancțiuni administrative. În special, în conformitate cu Regulamentele (Euratom, CE) nr. 2185/96 și (UE, Euratom) nr. 883/2013, Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) are competența de a desfășura investigații administrative, inclusiv verificări și inspecții la fața locului, pentru a stabili dacă a avut loc o fraudă, un act de corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii. În conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/1939, Parchetul European (EPPO) este împuternicit să investigheze și să urmărească penal infracțiunile care afectează interesele financiare ale Uniunii, astfel cum sunt prevăzute în Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²¹⁾. În conformitate cu Regulamentul financiar, orice persoană sau entitate care primește fonduri din partea Uniunii trebuie să coopereze pe deplin pentru protejarea intereselor financiare ale Uniunii, să acorde drepturile necesare și să permită accesul reprezentanților Comisiei, ai OLAF, ai Curții de Conturi și, în ceea ce privește statele membre care participă la forma de cooperare consolidată în temeiul Regulamentului (UE) 2017/1939, ai EPPO și să se asigure că orice terț implicat în execuția fondurilor din partea Uniunii acordă drepturi echivalente. Din acest motiv, acordurile cu țările și teritoriile terțe și cu organizațiile internaționale, precum și orice contract sau acord care rezultă din punerea în aplicare a Deciziei nr. 1313/2013/UE ar trebui să conțină dispoziții menite să împuternicească în mod expres Comisia, Curtea de Conturi, EPPO și OLAF să efectueze audituri, controale și inspecții la fața locului, conform competențelor lor respective, și să se asigure că orice terț implicat în execuția fondurilor din partea Uniunii acordă drepturi echivalente.
- (41) Țările terțe care sunt membre ale Spațiului Economic European (SEE) pot participa la programele Uniunii în cadrul cooperării stabilite în temeiul Acordului privind Spațiul Economic European ⁽²²⁾, care prevede implementarea programelor pe baza unei decizii adoptate în temeiul acordului menționat. Țările terțe pot participa și în baza altor instrumente juridice. În Decizia nr. 1313/2013/UE ar trebui să se introducă o dispoziție specifică prin care să se solicite țărilor terțe să acorde accesul și drepturile necesare pentru ca ordonatorul de credite competent, OLAF și Curtea de Conturi să își exercite în mod cuprinzător competențele care le revin.
- (42) În cursul pandemiei de COVID-19, pentru a dispune de capacități rescEU funcționale și pentru ca mecanismul Uniunii să răspundă în mod eficace nevoilor cetățenilor Uniunii, au fost mobilizate credite financiare suplimentare pentru finanțarea acțiunilor din mecanismul Uniunii. Este important să se ofere Uniunii flexibilitatea necesară pentru a putea reacționa în mod eficace la caracterul imprevizibil al dezastrelor, menținând în același timp o anumită previzibilitate în ceea ce privește realizarea obiectivelor stabilite în Decizia nr. 1313/2013/UE. Este important să se atingă echilibrul necesar în realizarea acestor obiective. Pentru a actualiza procente stabilite în anexa I în concordanță cu prioritățile mecanismului Uniunii, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ⁽²³⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (43) Prin urmare, Decizia nr. 1313/2013/UE ar trebui modificată în consecință.

⁽¹⁷⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

⁽¹⁸⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO L 312, 23.12.1995, p. 1).

⁽¹⁹⁾ Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2).

⁽²⁰⁾ Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO) (JO L 283, 31.10.2017, p. 1).

⁽²¹⁾ Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal (JO L 198, 28.7.2017, p. 29).

⁽²²⁾ JO L 1, 3.1.1994, p. 3.

⁽²³⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

- (44) Pentru a asigura continuitatea în acordarea sprijinului în domeniul de politică relevant și pentru a permite ca implementarea să înceapă de la debutul cadrului financiar multianual 2021-2027, prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare în regim de urgență și ar trebui să se aplice retroactiv de la 1 ianuarie 2021,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Decizia nr. 1313/2013/UE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Protecția care urmează a fi asigurată prin mecanismul Uniunii acoperă în primul rând persoanele, dar și mediul și bunurile materiale, inclusiv patrimoniul cultural, împotriva tuturor tipurilor de dezastre naturale și provocate de om, inclusiv a consecințelor actelor de terorism, a dezastrelor tehnologice, radiologice sau de mediu, a poluării marine, a instabilității hidrogeologice și a situațiilor de urgență acută în domeniul sănătății, care survin pe teritoriul sau în afara Uniunii. În cazul consecințelor actelor de terorism sau al dezastrelor radiologice, mecanismul Uniunii poate acoperi numai acțiunile de pregătire și răspuns.

(3) Mecanismul Uniunii promovează solidaritatea între statele membre prin intermediul unei cooperări și al unei coordonări practice, fără a afecta responsabilitatea primară a statelor membre de a proteja persoanele, mediul și bunurile materiale, inclusiv patrimoniul cultural, de pe teritoriul lor împotriva dezastrelor și de a dota sistemele lor de management al dezastrelor cu capacități suficiente pentru a le permite să prevină și să facă față în mod corespunzător și consecvent dezastrelor de o natură și o magnitudine la care se pot aștepta și pentru care se pot pregăti, în mod rezonabil.”

2. Articolul 3 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) facilitarea unui răspuns rapid și eficient la dezastre sau la dezastre iminente, inclusiv prin luarea de măsuri de atenuare a consecințelor imediate ale dezastrelor și prin încurajarea statelor membre să acționeze pentru înlăturarea obstacolelor birocratice;”;

(b) la alineatul (2), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) progresele înregistrate în creșterea nivelului de promptitudine în caz de dezastre: măsurate prin cantitatea de capacități de răspuns incluse în Rezerva europeană de protecție civilă în raport cu obiectivele stabilite în materie de capacități menționate la articolul 11, cu numărul de module înregistrate în sistemul comun de comunicare și informare în caz de urgență (CECIS) și cu numărul de capacități rescEU instituite pentru a oferi asistență în situații copleșitoare;”.

3. La articolul 4 se introduce următorul punct:

„4a. «obiectivele Uniunii în materie de reziliență la dezastre» înseamnă obiectivele fără caracter obligatoriu stabilite în domeniul protecției civile în vederea sprijinirii acțiunilor de prevenire și de pregătire în scopul îmbunătățirii capacității Uniunii și a statelor sale membre de a rezista la efectele unui dezastru care produce sau este susceptibil să producă efecte ce depășesc frontierele unei țări;”.

4. La articolul 5, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) elaborează și actualizează cu regularitate o analiză generală intersectorială și o hartă a riscurilor de dezastre naturale și provocate de om, inclusiv a riscurilor de dezastre care produc sau sunt susceptibile să producă efecte ce depășesc frontierele unei țări, cu care se poate confrunta Uniunea, urmând o abordare coerentă în diferite domenii de politică care pot contribui la prevenirea dezastrelor sau o pot afecta și ținând cont în mod corespunzător de efectele probabile ale schimbării climatice;”;

(b) litera (g) se înlocuiește cu următorul text:

„(g) raportează periodic Parlamentului European și Consiliului cu privire la progresele înregistrate în punerea în aplicare a articolului 6, în conformitate cu termenii stabilite la articolul 6 alineatul (1) litera (d);”.

5. Articolul 6 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) dezvoltă și îmbunătățesc în continuare planificarea managementului riscurilor de dezastre la nivel național sau la un nivel subnațional corespunzător, inclusiv în ceea ce privește colaborarea transfrontalieră, ținând seama de obiectivele Uniunii în materie de reziliență la dezastre menționate la alineatul (5), în cazul în care acestea sunt stabilite, și de riscurile legate de dezastre care produc sau sunt susceptibile să producă efecte ce depășesc frontierele unei țări;”;

(ii) literele (d) și (e) se înlocuiesc cu următorul text:

„(d) pun la dispoziția Comisiei o sinteză a elementelor relevante ale evaluărilor menționate la literele (a) și (b), punând accentul pe principalele riscuri. Pentru riscurile principale care au consecințe la nivel transfrontalier și pentru riscurile legate de dezastre care produc sau sunt susceptibile să producă efecte ce depășesc frontierele unei țări, precum și, după caz, pentru riscurile cu probabilitate redusă de producere și cu impact major. Statele membre descriu măsurile de prevenire și de pregătire prioritare. Sinteza se transmite Comisiei până la 31 decembrie 2020 și, ulterior, o dată la trei ani, precum și ori de câte ori au loc modificări importante;

(e) participă, în mod voluntar, la evaluări *inter pares* privind analizarea capacității de management al riscurilor;

(f) în conformitate cu angajamentele internaționale, îmbunătățesc colectarea de date privind pierderile cauzate de dezastre la nivel național sau la un nivel subnațional corespunzător, pentru a asigura elaborarea de scenarii bazate pe date concrete, astfel cum se prevede la articolul 10 alineatul (1), și identificarea lacunelor în capacitățile de răspuns la dezastre.”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(5) Comisia, în cooperare cu statele membre, stabilește și dezvoltă obiectivele Uniunii în materie de reziliență la dezastre în domeniul protecției civile și adoptă recomandări pentru a le defini ca punct de referință comun fără caracter obligatoriu pentru a sprijini acțiunile de prevenire și de pregătire pentru dezastre care produc sau sunt susceptibile să producă efecte ce depășesc frontierele unei țări. Obiectivele respective se bazează pe scenarii actuale și scenarii orientate spre viitor, inclusiv pe impactul schimbărilor climatice asupra riscurilor de dezastre, pe date privind evenimentele trecute și pe studii de impact transectoriale, acordându-se o atenție deosebită grupurilor vulnerabile. La dezvoltarea obiectivelor Uniunii în materie de reziliență la dezastre, Comisia ia în considerare dezastrele recurente care afectează statele membre și propune ca statele membre să ia măsuri specifice pentru a consolida reziliența la astfel de dezastre, inclusiv orice măsură care urmează să fie pusă în aplicare prin utilizarea fondurilor din partea Uniunii.”

6. Articolele 7 și 8 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 7

Centrul de coordonare a răspunsului la situații de urgență

(1) Se instituie un Centru de coordonare a răspunsului la situații de urgență (ERCC). ERCC asigură o capacitate operațională de 24 de ore pe zi, 7 zile pe săptămână și deservește statele membre și Comisia în vederea atingerii obiectivelor mecanismului Uniunii.

ERCC coordonează, monitorizează și sprijină în special răspunsul în timp real la situații de urgență la nivelul Uniunii. ERCC își desfășoară activitatea în strânsă legătură cu autoritățile de protecție civilă și cu organele relevante ale Uniunii pentru a promova o abordare transectorială a managementului dezastrelor.

(2) ERCC trebuie să aibă acces la capacități operaționale, analitice, de monitorizare, de gestionare a informațiilor și de comunicare pentru a aborda o gamă largă de situații de urgență în interiorul și în afara Uniunii.

Articolul 8

Acțiuni generale în materie de pregătire ale Comisiei

(1) Comisia întreprinde următoarele acțiuni în materie de pregătire:

(a) gestionează ERCC;

- (b) gestionează CECIS pentru a permite comunicarea și schimbul de informații între ERCC și punctele de contact ale statelor membre;
- (c) colaborează cu statele membre:
 - (i) pentru a dezvolta sisteme transnaționale de detectare și alertă timpurie de interes pentru Uniune, cu scopul de a atenua efectele imediate ale dezastrelor;
 - (ii) pentru a integra mai bine sistemele transnaționale de detectare și alertă timpurie pe baza unei abordări care ia în considerare mai multe tipuri de pericole, în vederea reducerii la minimum a timpului de pregătire necesar pentru a răspunde la dezastre;
 - (iii) pentru a menține și a dezvolta în continuare capacitatea de cunoaștere și de analiză a situației;
 - (iv) pentru a asigura monitorizarea dezastrelor și, dacă este cazul, a impactului schimbărilor climatice și pentru a oferi consiliere pe baza cunoștințelor științifice cu privire la aceste aspecte;
 - (v) pentru a traduce informațiile științifice în informații operaționale;
 - (vi) pentru a crea, a menține și a dezvolta parteneriate științifice europene în vederea acoperirii riscurilor naturale și antropice, parteneriate care, la rândul lor, ar trebui să promoveze interconexiunile dintre sistemele naționale de alertă timpurie și de alertă și conexiunile unor astfel de sisteme cu ERCC și CECIS;
 - (vii) pentru a sprijini eforturile depuse de statele membre și de organizațiile internaționale mandatate care dețin cunoștințe științifice, tehnologii inovatoare și expertiză atunci când statele membre și astfel de organizații își dezvoltă în continuare sistemele de alertă timpurie, inclusiv prin Rețeaua de cunoaștere a Uniunii în domeniul protecției civile menționată la articolul 13;
- (d) instituie și gestionează capabilitatea de mobilizare și trimitere a unor echipe de experți cu următoarele responsabilități:
 - (i) evaluarea necesităților statului membru sau ale țării terțe care solicită asistență ce ar putea fi abordate în cadrul mecanismului Uniunii,
 - (ii) facilitarea, în cazul în care este necesar, a coordonării la fața locului a asistenței de răspuns la dezastre și asigurarea legăturii cu autoritățile competente ale statului membru sau ale țării terțe care solicită asistență, și
 - (iii) sprijinirea statului membru sau a țării terțe care solicită asistență cu expertiză în domeniul acțiunilor de prevenire, pregătire sau răspuns;
- (e) instituie și menține capabilitatea de a furniza sprijin logistic pentru echipele de experți menționate la litera (d);
- (f) dezvoltă și menține o rețea de experți pregătiți ai statelor membre care pot fi puși la dispoziție într-un timp foarte scurt pentru a asista ERCC la monitorizarea informațiilor și la facilitarea coordonării;
- (g) facilitează coordonarea prepoziționării în interiorul Uniunii de către statele membre a capacităților de răspuns la dezastre;
- (h) susține eforturile de îmbunătățire a interoperabilității modulelor și a altor capacități de răspuns, ținând seama de bunele practici la nivelul statelor membre și la nivel internațional;
- (i) întreprinde, în domeniul său de competență, acțiunile necesare pentru facilitarea sprijinului națiunii gazdă, inclusiv elaborarea și actualizarea, împreună cu statele membre, a liniilor directoare privind sprijinul națiunii gazdă, pe baza experienței operaționale;
- (j) susține crearea unor programe de evaluare voluntară inter pares pentru strategiile de pregătire ale statelor membre, pe baza unor criterii predefinite, care vor permite formularea unor recomandări care să consolideze nivelul de pregătire al Uniunii;
- (k) întreprinde, în strânsă consultare cu statele membre, acțiuni în domeniul pregătirii suplimentare de sprijin și complementare necesare pentru realizarea obiectivului prevăzut la articolul 3 alineatul (1) litera (b); și
- (l) sprijină statele membre, la cererea acestora, în legătură cu dezastre care au loc pe teritoriul lor, oferind posibilitatea de a utiliza parteneriatele științifice europene pentru analize științifice specifice. Analizele rezultate pot fi partajate prin intermediul CECIS, cu acordul statelor membre afectate.

(2) La solicitarea unui stat membru, a unei țări terțe ori a Organizației Națiunilor Unite sau a agențiilor acesteia, Comisia poate trimite pe teren o echipă de experți pentru a oferi consultanță cu privire la măsurile de pregătire.”

7. La articolul 9, se adaugă următorul alineat:

„(10) Atunci când serviciile de urgență sunt furnizate de Galileo, Copernicus, GovSatCom sau de alte componente ale Programului spațial instituit prin Regulamentul (UE) 2021/696 al Parlamentului European și al Consiliului (*), fiecare stat membru poate decide să le utilizeze.

În cazul în care un stat membru decide să utilizeze serviciile de urgență furnizate de Galileo menționate la primul paragraf, acesta identifică autoritățile naționale autorizate să utilizeze respectivele servicii de urgență și notifică Comisia cu privire la autoritățile respective.

(*) Regulamentul (UE) 2021/696 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 aprilie 2021 de instituire a Programului spațial al Uniunii și a Agenției Uniunii Europene pentru Programul spațial și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 912/2010, (UE) nr. 1285/2013 și (UE) nr. 377/2014 și a Deciziei 541/2014/UE (JO L 170, 12.5.2021, p. 69).”

8. Articolul 10 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 10

Elaborarea de scenarii și planificarea managementului dezastrelor

(1) Comisia și statele membre cooperează pentru a îmbunătăți planificarea transectorială la nivelul Uniunii a managementului riscurilor de dezastre, atât pentru dezastrele naturale, cât și pentru cele provocate de om, care produc sau sunt susceptibile să producă efecte ce depășesc frontierele unei țări, inclusiv pentru efectele negative ale schimbărilor climatice. Planificarea respectivă include elaborarea la nivelul Uniunii de scenarii de prevenire a dezastrelor, de pregătire și de răspuns, ținând seama de activitățile efectuate în legătură cu obiectivele Uniunii în materie de reziliență la dezastre, astfel cum sunt menționate la articolul 6 alineatul (5), și de activitățile Rețelei de cunoaștere a Uniunii în domeniul protecției civile menționate la articolul 13, pe baza:

- (i) evaluărilor riscurilor menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (a);
- (ii) analizei generale a riscurilor menționate la articolul 5 alineatul (1) litera (c);
- (iii) evaluării capacității de management al riscurilor a statelor membre menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (b);
- (iv) datelor disponibile privind pierderile cauzate de dezastre menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (f);
- (v) schimbului voluntar de informații existente privind planificarea managementului riscurilor de dezastre la nivel național sau la un nivel subnațional corespunzător;
- (vi) cartografierii activelor; și
- (vii) elaborării de planuri pentru trimiterea pe teren a capacităților de răspuns.

(2) Comisia și statele membre identifică și promovează sinergii între asistența în materie de protecție civilă și finanțarea sub formă de ajutor umanitar furnizate de Uniune și statele membre în cadrul planificării operațiunilor de răspuns la crizele umanitare din afara Uniunii.”

9. La articolul 11, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Pe baza riscurilor identificate, a capacităților și a lacunelor generale, precum și a oricărei elaborări de scenarii existente, astfel cum se menționează la articolul 10 alineatul (1), Comisia, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, definește tipurile de capacități de răspuns cheie necesare în cadrul Rezervei europene de protecție civilă (denumite în continuare „obiective în materie de capacități”) și specifică numărul acestora. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 33 alineatul (2).

Comisia, în cooperare cu statele membre, monitorizează progresele înregistrate în vederea îndeplinirii obiectivelor în materie de capacități prevăzute în actele de punere în aplicare menționate la primul paragraf din prezentul alineat și identifică lacunele potențial semnificative în materie de capacități de răspuns din cadrul Rezervei europene de protecție civilă. În cazul în care se identifică asemenea lacune, Comisia analizează dacă statele membre au la dispoziție capacitățile necesare în afara Rezervei europene de protecție civilă. Comisia încurajează statele membre să abordeze lacunele semnificative în materie de capacități de răspuns din cadrul Rezervei europene de protecție civilă. Comisia poate sprijini statele membre în acest sens, în conformitate cu articolul 20, articolul 21 alineatul (1) litera (i) și articolul 21 alineatul (2).”

10. La articolul 12, alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia definește capacitățile rescEU, printre altele pe baza oricăror elaborări de scenarii existente, astfel cum se menționează la articolul 10 alineatul (1), ținând seama de riscurile identificate și emergente și de capacitățile și de lacunele generale de la nivelul Uniunii, în special în domeniile combaterii aeriene a incendiilor forestiere, al incidentelor chimice, biologice, radiologice și nucleare, al răspunsului medical de urgență, precum și al transporturilor și logisticii. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 33 alineatul (2). Comisia actualizează periodic informațiile privind tipul și numărul capacităților rescEU și pune aceste informații direct la dispoziția Parlamentului European și a Consiliului.

(3) Capacitățile rescEU se achiziționează, se închiriază, se dețin în sistem de leasing sau sunt contractate în alt mod de către statele membre.

(3a) Capacitățile rescEU, astfel cum sunt definite prin intermediul unor acte de punere în aplicare adoptate în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 33 alineatul (2), pot fi închiriate, deținute în sistem de leasing sau contractate în alt mod de către Comisie, în măsura în care acest lucru este necesar pentru a remedia lacunele din domeniul transporturilor și al logisticii.

(3b) În cazuri de urgență justificate în mod corespunzător, Comisia poate achiziționa, închiria, deține în sistem de leasing sau contracta în alt mod capacități determinate prin intermediul unor acte de punere în aplicare adoptate în conformitate cu procedura de urgență menționată la articolul 33 alineatul (3). Astfel de acte de punere în aplicare:

- (i) stabilesc tipul și cantitatea necesare de mijloace materiale și orice servicii de sprijin necesare, deja definite drept capacități rescEU; și/sau
- (ii) definesc drept capacități rescEU mijloacele materiale suplimentare și orice servicii de sprijin necesare și stabilesc tipul și cantitatea necesare ale acestor capacități.

(3c) Normele financiare ale Uniunii se aplică în cazul în care capacitățile rescEU sunt achiziționate, închiriate, deținute în leasing sau contractate în alt mod de către Comisie. În cazul în care capacitățile rescEU sunt achiziționate, închiriate, deținute în sistem de leasing sau contractate în alt mod de către statele membre, Comisia poate acorda granturi directe statelor membre, fără o cerere de propuneri. Comisia și orice stat membru care dorește acest lucru pot demara o procedură comună de achiziții publice desfășurată în conformitate cu articolul 165 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului (*) (denumit în continuare „Regulamentul financiar”), în vederea achiziționării de capacități rescEU.

Capacitățile rescEU sunt găzduite de statele membre care le achiziționează, le închiriază, le dețin în sistem de leasing sau le contractează în alt mod.

(*) Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).”

11. Articolul 13 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 13

Rețeaua de cunoaștere a Uniunii în domeniul protecției civile

(1) Comisia instituie o rețea de cunoaștere a Uniunii în domeniul protecției civile (denumită în continuare „Rețeaua”) pentru a agrega, a prelucra și a disemina cunoștințe și informații relevante pentru mecanismul Uniunii, urmând o abordare care ia în considerare mai multe tipuri de pericole și incluzând actorii relevanți din domeniul protecției civile și al managementului dezastrelor, centrele de excelență, universitățile și cercetătorii.

Comisia, prin intermediul Rețelei, ține seama în mod corespunzător de expertiza disponibilă în statele membre, la nivelul Uniunii, la nivelul altor organizații și entități internaționale, la nivelul țărilor terțe și la nivelul organizațiilor active pe teren.

Comisia și statele membre promovează o participare echilibrată din punctul de vedere al genului la instituirea și în funcționarea Rețelei.

Comisia, prin intermediul Rețelei, sprijină coerența proceselor de planificare și de luare a deciziilor prin facilitarea schimbului continuu de cunoștințe și informații implicând toate domeniile de activitate din cadrul mecanismului Uniunii.

În acest scop, Comisia, prin intermediul Rețelei:

- (a) instituie și gestionează un program de formare și de exerciții pentru personalul responsabil cu protecția civilă și managementul situațiilor de urgență în materie de prevenire, pregătire pentru dezastre și răspuns la acestea. Programul are în centru și încurajează schimbul de bune practici în domeniul protecției civile și al managementului dezastrelor, inclusiv al dezastrelor provocate de schimbările climatice, și include cursuri comune și un sistem de schimb de cunoștințe de specialitate în domeniul managementului dezastrelor, inclusiv schimburi de profesioniști și de voluntari cu experiență, precum și detașarea de experți din statele membre.

Programul de formare și de exerciții vizează optimizarea coordonării, a compatibilității și a complementarității între capacitățile menționate la articolele 9, 11 și 12 și îmbunătățirea competenței experților menționați la articolul 8 alineatul (1) literele (d) și (f);

- (b) instituie și gestionează un program dedicat lecțiilor învățate în urma acțiunilor de protecție civilă desfășurate în cadrul mecanismului Uniunii, incluzând aspecte din întregul ciclu de management al dezastrelor, pentru a furniza o bază amplă pentru procesele de învățare și dezvoltarea cunoștințelor. Programul include:
 - (i) monitorizarea, analizarea și evaluarea tuturor acțiunilor de protecție civilă relevante din cadrul mecanismului Uniunii;
 - (ii) promovarea punerii în aplicare a lecțiilor învățate pentru a asigura un fundament bazat pe experiență pentru elaborarea activităților din cadrul ciclului de management al dezastrelor; și
 - (iii) elaborarea de metode și instrumente pentru colectarea, analizarea, promovarea și punerea în aplicare a lecțiilor învățate.

Programul respectiv include, de asemenea, după caz, lecțiile învățate din intervențiile efectuate în afara Uniunii în scopul exploatării legăturilor și sinergiilor dintre asistența furnizată în temeiul mecanismului Uniunii și acțiunile umanitare de răspuns;

- (c) stimulează cercetarea și inovarea și încurajează introducerea și utilizarea de noi strategii sau tehnologii relevante, sau ambele, pentru mecanismul Uniunii;
- (d) instituie și mențin o platformă online care să deservească Rețeaua pentru a sprijini și a facilita punerea în aplicare a diferitelor sarcini menționate la literele (a), (b) și (c).

(2) Atunci când îndeplinește sarcinile stabilite la alineatul (1), Comisia ține seama, în mod special, de nevoile și interesele statelor membre care se confruntă cu riscuri de dezastre de natură similară, precum și de necesitatea de a consolida protejarea biodiversității și a patrimoniului cultural.

(3) Comisia consolidează cooperarea în materie de formare și promovează schimbul de cunoștințe și de experiență între Rețea și organizațiile internaționale și statele terțe, în special pentru a contribui la îndeplinirea angajamentelor internaționale, mai ales a celor din Cadrul de la Sendai pentru reducerea riscurilor de dezastre în perioada 2015-2030.”

12. La articolul 14 alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În caz de dezastru sau de dezastru iminent pe teritoriul Uniunii, care produce sau este susceptibil să producă efecte ce depășesc frontierele unei țări sau care afectează sau este capabil să afecteze alte state membre, statul membru în care s-a produs sau în care este probabil să se producă dezastrul notifică, fără întârziere, statele membre care ar putea fi afectate și, atunci când efectele pot fi semnificative, Comisia.”

13. La articolul 15 alineatul (3), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) colectează și analizează informații validate privind situația, împreună cu statul membru afectat, cu scopul de a genera o conștientizare comună a situației și a răspunsului la aceasta, și difuzează informațiile respective direct către statele membre;”

14. La articolul 17, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Comisia poate selecționa, numi și trimite o echipă formată din experți puși la dispoziție de statele membre:

- (a) ca urmare a unei solicitări de expertiză în materie de prevenire, în conformitate cu articolul 5 alineatul (2);
- (b) ca urmare a unei solicitări de expertiză în materie de pregătire, în conformitate cu articolul 8 alineatul (2);

- (c) în eventualitatea unui dezastru pe teritoriul Uniunii, astfel cum se menționează la articolul 15 alineatul (5);
- (d) în eventualitatea unui dezastru în afara Uniunii, astfel cum se menționează la articolul 16 alineatul (3).

Experți din cadrul Comisiei și din cadrul altor servicii ale Uniunii pot fi integrați în echipă pentru a o sprijini și pentru a facilita legătura cu ERCC. Experți trimiși de agențiile ONU sau de alte organizații internaționale pot fi integrați în echipă pentru a consolida cooperarea și pentru a facilita evaluările comune.

În cazul în care eficacitatea operațională impune acest lucru, Comisia, în strânsă cooperare cu statele membre, poate facilita implicarea unor experți suplimentari, prin mobilizarea acestora pe teren, precum și furnizarea de sprijin tehnic și științific, și poate recurge la expertiza științifică, medicală de urgență și sectorială de specialitate existentă.

- (2) Procedura de selecție și numire a experților este următoarea:
 - (a) statele membre desemnează experții aflați sub responsabilitatea lor care pot fi trimiși pe teren ca membri în echipele de experți;
 - (b) Comisia selecționează experții și conducătorul echipelor menționate pe baza calificărilor și experienței lor, inclusiv a nivelului lor de formare în domeniul mecanismului Uniunii, a experienței anterioare dobândite în cursul misiunilor în cadrul mecanismului Uniunii și a altor acțiuni internaționale de asistență; selecția se bazează și pe alte criterii, inclusiv pe competențele lingvistice, pentru a se garanta că echipa în ansamblu deține competențele necesare într-o anumită situație;
 - (c) Comisia numește experți și șefi de echipă pentru misiune în acord cu statul membru care îi desemnează.

Comisia informează statele membre cu privire la sprijinul suplimentar de specialitate furnizat în conformitate cu alineatul (1).”

15. Articolul 18 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 18

Transport și echipamente

- (1) În cazul producerii unui dezastru, în interiorul sau în afara Uniunii, Comisia poate sprijini statele membre în vederea obținerii accesului la echipamente sau resurse logistice și de transport prin următoarele măsuri:
 - (a) furnizarea și schimbul de informații referitoare la echipamentele și resursele logistice și de transport care pot fi puse la dispoziție de către statele membre, în vederea facilitării punerii în comun a acestor echipamente și resurse logistice și de transport;
 - (b) elaborarea de materiale cartografice pentru trimiterea pe teren și mobilizarea rapidă a resurselor, având în vedere în special particularitățile regiunilor transfrontaliere, pentru a ține cont de riscurile ce depășesc frontierele unei țări;
 - (c) asistarea statelor membre la identificarea resurselor logistice și de transport care pot fi disponibile din alte surse, inclusiv din surse comerciale, precum și facilitarea accesului la astfel de resurse; sau
 - (d) asistarea statelor membre la identificarea echipamentelor care pot fi disponibile din alte surse, inclusiv din surse comerciale.
- (2) Comisia poate completa resursele logistice și de transport furnizate de statele membre prin furnizarea resurselor suplimentare necesare pentru asigurarea unui răspuns rapid la dezastru.
- (3) Asistența solicitată de un stat membru sau de o țară terță poate consta numai din resurse logistice și de transport pentru a răspunde la dezastru cu ajutoare sau echipamente achiziționate într-o țară terță de către statul membru solicitant sau de către țara terță solicitantă.”

16. Articolul 19 se modifică după cum urmează:

- (a) se introduce următorul alineat:

„(1a) Pachetul financiar pentru implementarea mecanismului Uniunii pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2021 și 31 decembrie 2027 este de 1 263 000 000 EUR, în prețuri curente.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Creditele rezultate din rambursările din partea beneficiarilor pentru acțiuni de răspuns la dezastre constituie venituri alocate, în înțelesul articolului 21 alineatul (5) din Regulamentul financiar.”;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Alocarea financiară menționată la alineatele (1) și (1a) de la prezentul articol și de la articolul 19a poate acoperi, de asemenea, cheltuielile care decurg din activitățile de pregătire, monitorizare, control, audit și evaluare, necesare pentru gestionarea mecanismului Uniunii și îndeplinirea obiectivelor acestuia.

Aceste cheltuieli pot acoperi, în special, studii, reuniuni ale experților, acțiuni de informare și comunicare, inclusiv comunicare instituțională a priorităților politice ale Uniunii, în măsura în care respectivele priorități sunt legate de obiectivele generale ale mecanismului Uniunii; sunt incluse, de asemenea, cheltuielile referitoare la rețelele informatice specializate în prelucrarea și schimbul de informații, inclusiv interconectarea acestora cu sistemele existente sau viitoare destinate promovării schimburilor intersectoriale de date și cu echipamentele aferente, precum și toate celelalte cheltuieli de asistență tehnică și administrativă efectuate de Comisie pentru gestionarea programului.”;

(d) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Pachetul financiar menționat la alineatul (1a) din prezentul articol și cuantumul menționat la articolul 19a alineatul (1) se alocă pe perioada 2021-2027, în conformitate cu procentele și principiile prevăzute în anexa I.”;

(e) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Comisia evaluează defalcarea stabilită în anexa I ținând cont de rezultatul evaluării menționate la articolul 34 alineatul (3).”;

(f) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) În cazul în care este necesar pentru răspunsul la dezastre, din motive imperioase de urgență sau din cauza unor evenimente neprevăzute care afectează execuția bugetului sau instituirea capacităților rescEU, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 30 pentru a modifica anexa I în limitele alocărilor bugetare disponibile și în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 31.”

17. Se introduce următorul articol:

„Articolul 19a

Resursele din Instrumentul de redresare al Uniunii Europene

(1) Măsurile menționate la articolul 1 alineatul (2) literele (d) și (e) din Regulamentul Consiliului (UE) 2020/2094 (*) sunt puse în aplicare în temeiul prezentei decizii prin utilizarea unui cuantum de până la 2 056 480 000 EUR, în prețuri curente, la care se face referire, în prețuri constante pentru 2018, la articolul 2 alineatul (2) litera (a) punctul (iii) din regulamentul respectiv, sub rezerva dispozițiilor articolului 3 alineatele (3), (4), (7) și (9) din regulamentul respectiv.

(2) Cuantumul menționat la alineatul (1) de la prezentul articol constituie venituri alocate externe, astfel cum se prevede la articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2020/2094.

(3) Măsurile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol sunt eligibile pentru asistență financiară în conformitate cu condițiile stabilite în prezenta decizie și se pun în aplicare cu respectarea deplină a obiectivelor Regulamentului (UE) 2020/2094.

(4) Fără a se aduce atingere condițiilor de eligibilitate a acțiunilor în favoarea țărilor terțe prevăzute în prezenta decizie, asistența financiară menționată la prezentul articol poate fi acordată unei țări terțe numai în cazul în care asistența respectivă este pusă în aplicare cu respectarea deplină a obiectivelor Regulamentului (UE) 2020/2094, indiferent dacă țara terță respectivă participă sau nu la mecanismul Uniunii.

(*) Regulamentul (UE) 2020/2094 al Consiliului din 14 decembrie 2020 de instituire a unui Instrument de redresare al Uniunii Europene pentru a sprijini redresarea în urma crizei provocate de COVID-19 (JO L 433 I, 22.12.2020, p. 23).”

18. Articolul 20a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 20a

Vizibilitate și recompense

(1) Destinatarii fondurilor din partea Uniunii, precum și beneficiarii asistenței furnizate recunosc originea fondurilor respective și asigură vizibilitatea fondurilor din partea Uniunii, în special cu ocazia promovării acțiunilor și a rezultatelor acestora, prin oferirea de informații specifice coerente, concrete și proporționale unor categorii de public diverse, care includ mass-media și publicul larg.

Orice finanțare sau asistență acordată în temeiul prezentei decizii beneficiază de o vizibilitate adecvată, în conformitate cu orientările specifice emise de Comisie în ceea ce privește intervențiile specifice. În special, statele membre se asigură că, pentru operațiunile finanțate în cadrul mecanismului Uniunii, comunicarea publică:

- (a) include trimiteri adecvate la mecanismul Uniunii;
- (b) aplică o marcă vizuală pe capacitățile finanțate sau cofinanțate de către mecanismul Uniunii;
- (c) pune în aplicare acțiuni cu emblema Uniunii;
- (d) comunică în mod proactiv informații privind sprijinul acordat de Uniune către mass-media națională și părțile interesate, precum și prin propriile lor canale de comunicare; și
- (e) sprijină acțiunile de comunicare ale Comisiei cu privire la operațiuni.

În cazul în care capacitățile rescEU sunt utilizate în scopuri naționale, astfel cum se menționează la articolul 12 alineatul (5), statele membre recunosc, prin aceleași mijloace ca cele menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, originea capacităților respective și asigură vizibilitatea fondurilor din partea Uniunii utilizate pentru achiziționarea capacităților respective.

(2) Comisia pune în aplicare acțiuni de informare și comunicare privind prezenta decizie, acțiunile întreprinse în temeiul prezentei decizii și rezultatele obținute și sprijină statele membre în acțiunile lor de comunicare. Resursele financiare alocate prezentei decizii contribuie, de asemenea, la comunicarea instituțională a priorităților politice ale Uniunii, în măsura în care respectivele priorități sunt legate de obiectivele menționate la articolul 3 alineatul (1).

(3) Comisia acordă medalii pentru a recunoaște și a onora angajamentele de lungă durată și contribuțiile extraordinare aduse mecanismului Uniunii.”

19. Articolul 21 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), litera (g) se înlocuiește cu următorul text:

„(g) dezvoltarea planificării managementului riscului de dezastre, astfel cum se menționează la articolul 10.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Asistența financiară pentru acțiunea menționată la alineatul (1) litera (j) acoperă toate costurile necesare pentru a asigura disponibilitatea și trimiterea pe teren a capacităților rescEU în cadrul mecanismului Uniunii în conformitate cu al doilea paragraf din prezentul alineat. Categoriile de costuri eligibile necesare pentru a asigura disponibilitatea și trimiterea pe teren a capacităților rescEU sunt stabilite în anexa IA.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 30 pentru a modifica anexa IA în ceea ce privește categoriile de costuri eligibile.

(3a) Asistența financiară menționată la prezentul articol poate fi pusă în aplicare prin programe de lucru multianuale. Pentru acțiunile a căror durată depășește un an, angajamentele bugetare pot fi defalcate în tranșe anuale.”;

(c) alineatul (4) se elimină.

20. La articolul 22, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) în caz de dezastru, sprijinirea statelor membre în vederea obținerii accesului la echipamente și resurse logistice și de transport, astfel cum se prevede la articolul 23; și”.

21. Articolul 23 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 23

Acțiuni eligibile referitoare la echipamente și operațiuni

(1) Pentru a permite accesul la echipamente și la resurse logistice și de transport în cadrul mecanismului Uniunii, sunt eligibile pentru asistență financiară următoarele acțiuni:

- (a) furnizarea și schimbul de informații referitoare la echipamentele și la resursele logistice și de transport pe care statele membre decid să le pună la dispoziție, în vederea facilitării punerii în comun a acestor echipamente sau resurse logistice și de transport;
- (b) asistarea statelor membre la identificarea resurselor logistice și de transport care pot fi disponibile din alte surse, inclusiv din surse comerciale, precum și facilitarea accesului la astfel de surse;
- (c) asistarea statelor membre la identificarea echipamentelor care pot fi disponibile din alte surse, inclusiv din surse comerciale;
- (d) finanțarea resurselor logistice și de transport necesare pentru asigurarea unui răspuns rapid la dezastre. Astfel de acțiuni sunt eligibile pentru asistență financiară numai în cazul în care sunt îndeplinite următoarele criterii:
 - (i) s-a transmis o solicitare de asistență în cadrul mecanismului Uniunii, în conformitate cu articolele 15 și 16;
 - (ii) resursele logistice și de transport suplimentare sunt necesare pentru asigurarea eficacității răspunsului la dezastru în cadrul mecanismului Uniunii;
 - (iii) asistența corespunde necesităților identificate de ERCC și este furnizată în conformitate cu recomandările ERCC cu privire la specificațiile tehnice, la calitate, la termenele și la modalitățile de furnizare;
 - (iv) asistența a fost acceptată de către o țară solicitantă, direct sau prin intermediul Organizației Națiunilor Unite sau al agențiilor acesteia, sau de către o organizație internațională relevantă, în cadrul mecanismului Uniunii; și
 - (v) asistența completează, în cazul dezastrelor survenite în țări terțe, orice acțiune umanitară consolidată de răspuns a Uniunii.

(1a) Valoarea asistenței financiare din partea Uniunii pentru transportul unor capacități neangajate în prealabil în Rezerva europeană de protecție civilă și trimise pe teren în cazul unui dezastru sau al unui dezastru iminent pe teritoriul Uniunii sau în afara acesteia și pentru orice alt sprijin în materie de transport necesar pentru a răspunde la un dezastru nu depășește 75 % din totalul costurilor eligibile.

(2) Valoarea asistenței financiare din partea Uniunii pentru capacitățile angajate în prealabil în Rezerva europeană de protecție civilă nu depășește 75 % din costurile de exploatare a capacităților, inclusiv transportul acestora, în cazul unui dezastru sau al unui dezastru iminent pe teritoriul Uniunii sau în afara acesteia.

(4) Asistența financiară din partea Uniunii pentru resurse logistice și de transport poate acoperi maximum 100 % din totalul costurilor eligibile menționate la literele (a)-(d), în cazul în care acest lucru este necesar pentru a face ca asistența din partea statelor membre pusă în comun să fie eficace din punct de vedere operațional și în cazul în care costurile sunt legate de unul dintre elementele următoare:

- (a) închirierea pe termen scurt de capacități de stocare pentru depozitarea temporară a asistenței din partea statelor membre în vederea facilitării transportului coordonat;
- (b) transportul din statul membru care oferă asistență în statul membru care facilitează transportul coordonat;
- (c) reambalarea asistenței din partea statelor membre în vederea utilizării la maximum a capacităților de transport disponibile sau a îndeplinirii unor cerințe operaționale specifice; sau
- (d) transportul local, tranzitul și depozitarea asistenței puse în comun în vederea asigurării unei furnizări coordonate la destinația finală în țara solicitantă.

(4a) Atunci când capacitățile rescEU sunt utilizate în scopuri naționale în conformitate cu articolul 12 alineatul (5), toate costurile, inclusiv costurile cu întreținerea și reparațiile, sunt suportate de statul membru care utilizează capacitățile.

(4b) În cazul trimiterii pe teren a capacităților rescEU în cadrul mecanismului Uniunii, asistența financiară din partea Uniunii acoperă 75 % din costurile operaționale.

Prin derogare de la primul paragraf, asistența financiară din partea Uniunii acoperă 100 % din costurile operaționale ale capacităților rescEU necesare pentru dezastru cu probabilitate redusă de producere și cu impact major atunci când capacitățile respective sunt trimise pe teren în cadrul mecanismului Uniunii.

(4c) În cazul trimerilor pe teren în afara Uniunii, astfel cum sunt menționate la articolul 12 alineatul (10), asistența financiară din partea Uniunii acoperă 100 % din costurile operaționale.

(4d) Atunci când asistența financiară din partea Uniunii menționată la prezentul articol nu acoperă 100 % din costuri, diferența de cost rămasă este suportată de către solicitantul asistenței, cu excepția cazului în care se convine altfel cu statul membru care oferă asistență sau cu statul membru care găzduiește capacitățile rescEU.

(4e) Pentru trimiterea pe teren a capacităților rescEU, asistența financiară din partea Uniunii poate acoperi 100 % din orice costuri directe necesare pentru transportul de mărfuri, mijloacele logistice și servicii, în interiorul Uniunii, precum și către Uniune din țări terțe.

(5) În cazul conjugării operațiunilor de transport care implică mai multe state membre, un stat membru poate lua inițiativa de a solicita sprijin financiar din partea Uniunii pentru întreaga operațiune.

(6) În cazul în care un stat membru solicită contractarea de către Comisie a unor servicii de transport, Comisia solicită rambursarea parțială a costurilor, în conformitate cu ratele de finanțare prevăzute la alineatele (1a), (2) și (4).

(6a) Fără a aduce atingere alineatelor (1a) și (2), sprijinul financiar din partea Uniunii pentru transportul asistenței necesare pentru dezastru ecologic în cazul cărora se aplică principiul «poluatorul plătește» poate acoperi maximum 100 % din costurile eligibile totale. Se aplică următoarele condiții:

- (a) sprijinul financiar din partea Uniunii pentru transportul asistenței este solicitat de statul membru afectat sau care acordă asistență, pe baza unei evaluări a nevoilor justificate în mod corespunzător;
- (b) statul membru afectat sau, după caz, statul membru care acordă asistență ia toate măsurile necesare pentru a solicita și a obține despăgubiri din partea poluatorului, în conformitate cu toate dispozițiile legale aplicabile la nivel internațional, la nivelul Uniunii sau la nivel național;
- (c) în momentul primirii despăgubirii din partea poluatorului, statul membru afectat sau, după caz, statul membru care acordă asistență rambursează imediat Uniunii suma în cauză.

În cazul unui dezastru ecologic, astfel cum se menționează la primul paragraf, care nu afectează un stat membru, acțiunile menționate la literele (a), (b) și (c) sunt întreprinse de statul membru care acordă asistență.

(7) Următoarele costuri sunt eligibile pentru asistență financiară din partea Uniunii pentru resurse logistice și de transport și în temeiul prezentului articol: toate costurile legate de deplasarea resurselor logistice și de transport, inclusiv costurile tuturor serviciilor și comisioanelor, costurile logistice și de manipulare, costurile cu combustibilul și posibilele costuri de cazare, precum și alte costuri indirecte, cum ar fi taxe în general și costuri de tranzit.

(8) Costurile de transport pot consta în costuri unitare, sume forfetare sau rate forfetare stabilite pentru fiecare categorie de costuri.”

22. Articolul 25 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 25

Tipuri de intervenții financiare și proceduri de punere în aplicare

(1) Comisia pune în aplicare sprijinul financiar din partea Uniunii în conformitate cu Regulamentul financiar.

(2) Comisia pune în aplicare sprijinul financiar al Uniunii prin gestiune directă în conformitate cu Regulamentul financiar sau, în funcție de natura și conținutul acțiunii vizate, prin gestiune indirectă cu organismele menționate la articolul 62 alineatul (1) litera (c) subpunctele (ii), (iv), (v) și (vi) din Regulamentul financiar.

(3) Sprijinul financiar acordat în temeiul prezentei decizii poate fi acordat sub oricare dintre formele prevăzute în Regulamentul financiar, în special sub formă de granturi, achiziții publice sau contribuții la fondurile fiduciare.

(4) În conformitate cu articolul 193 alineatul (2) al doilea paragraf litera (a) din Regulamentul financiar, având în vedere intrarea în vigoare cu întârziere a Regulamentului (UE) 2021/836 al Parlamentului European și al Consiliului (*) și pentru a asigura continuitatea, în cazurile justificate în mod corespunzător specificate în decizia de finanțare și pe durată limitată, costurile aferente acțiunilor care beneficiază de sprijin în temeiul prezentei decizii pot fi considerate eligibile de la 1 ianuarie 2021, chiar dacă costurile respective au fost suportate înainte de depunerea cererii de grant.

(5) Pentru punerea în aplicare a prezentei decizii, Comisia adoptă programe de lucru anuale sau multianuale, prin intermediul unor acte de punere în aplicare. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 33 alineatul (2). Programele de lucru anuale sau multianuale precizează obiectivele urmărite, rezultatele preconizate, metoda de punere în aplicare și suma totală. Acestea conțin, de asemenea, descrierea acțiunilor care urmează să fie finanțate, indicarea sumei alocate fiecărei acțiuni și un calendar orientativ de punere în aplicare. În ceea ce privește asistența financiară menționată la articolul 28 alineatul (2), programele de lucru anuale sau multianuale descriu acțiunile prevăzute pentru țările la care se referă respectivele programe.

Nu sunt necesare programe de lucru anuale sau multianuale pentru acțiunile care intră sub incidența răspunsului la dezastre menționat în capitolul IV, care nu pot fi prevăzute în prealabil.

(6) În scopul asigurării transparenței și a previzibilității, execuția bugetară și alocările viitoare preconizate sunt prezentate și discutate anual în cadrul comitetului menționat la articolul 33. Se asigură informarea Parlamentului European în acest sens.

(7) În plus față de dispozițiile de la articolul 12 alineatul (4) din Regulamentul financiar, creditele de angajament și de plată care nu au fost utilizate până la sfârșitul exercițiului financiar pentru care au fost înscrise în bugetul anual sunt reportate automat și pot fi angajate și plătite până la data de 31 decembrie a exercițiului financiar următor. Creditele reportate se utilizează exclusiv pentru acțiuni de răspuns. Creditele reportate se utilizează primele în exercițiul financiar următor.

(*) Regulamentul (UE) 2021/836 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2021 de modificare a Deciziei nr. 1313/2013/UE privind un mecanism de protecție civilă al Uniunii (JO L 185, 26.5.2021, p. 1)."

23. Articolul 27 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 27

Protejarea intereselor financiare ale Uniunii

În cazul în care o țară terță participă la program printr-o decizie adoptată în temeiul unui acord internațional sau în temeiul oricărui alt instrument juridic, țara terță în cauză acordă accesul și drepturile necesare pentru ca ordonatorul de credite competent, OLAF și Curtea de Conturi să își exercite în mod cuprinzător competențele care le revin. În cazul OLAF, aceste drepturi includ dreptul de a efectua investigații, inclusiv verificări și inspecții la fața locului, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(*) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1)."

24. Articolul 30 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 19 alineatul (6) și la articolul 21 alineatul (3) al doilea paragraf se conferă Comisiei până la 31 decembrie 2027.”;

(b) alineatul (3) se elimină;

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Delegarea de competențe menționată la articolul 19 alineatul (6) și la articolul 21 alineatul (3) al doilea paragraf poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.”;

(d) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 19 alineatul (6) sau al articolului 21 alineatul (3) al doilea paragraf intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

25. La articolul 32 alineatul (1), litera (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) organizarea sprijinului pentru resursele logistice și de transport, astfel cum se prevede la articolele 18 și 23;”

26. La articolul 33 se adaugă următorul alineat:

„(3) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 5 din respectivul regulament.”

27. La articolul 34, alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) O dată la doi ani, Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului un raport referitor la operațiunile și progresele realizate în temeiul articolului 6 alineatul (5), articolului 11 și articolului 12. Raportul include informații cu privire la progresele înregistrate în direcția îndeplinirii obiectivelor Uniunii în materie de reziliență la dezastre și a obiectivelor în materie de capacități, precum și la lacunele care persistă, astfel cum sunt menționate la articolul 11 alineatul (2), luând în considerare instituirea capacităților rescEU în conformitate cu articolul 12. De asemenea, raportul furnizează o imagine de ansamblu a evoluțiilor la nivelul bugetului și al costurilor legate de capacitățile de răspuns, precum și o evaluare a necesității dezvoltării în continuare a acestor capacități.

(3) Până la 31 decembrie 2023 și, ulterior, o dată la cinci ani, Comisia evaluează aplicarea prezentei decizii și prezintă Parlamentului European și Consiliului o comunicare privind eficacitatea, eficiența din punctul de vedere al costurilor și continuitatea punerii în aplicare a prezentei decizii, în special în ceea ce privește articolul 6 alineatul (4), capacitățile rescEU, gradul de coordonare și sinergiile realizate cu alte politici, programe și fonduri ale Uniunii, inclusiv urgențele medicale. Comunicarea respectivă este însoțită, după caz, de propuneri de modificare a prezentei decizii.”

28. Anexa I la Decizia nr. 1313/2013/UE se înlocuiește cu textul din anexa la prezentul regulament.

29. Titlul anexei la se înlocuiește cu titlul următor:

„**Categoriile de costuri eligibile, astfel cum sunt menționate la articolul 21 alineatul (3)**”.

Articolul 2

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2021.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 20 mai 2021.

Pentru Parlamentul European
Președintele
D. M. SASSOLI

Pentru Consiliu
Președintele
A. P. ZACARIAS

ANEXĂ

„ANEXA I

Procente de alocare a pachetului financiar pentru punerea în aplicare a mecanismului Uniunii menționat la articolul 19 alineatul (1a) și a cuantumului menționat la articolul 19a pentru perioada 2021-2027

Prevenire: 5 % +/- 4 puncte procentuale

Pregătire: 85 % +/- 10 puncte procentuale

Răspuns: 10 % +/- 9 puncte procentuale

Principii

La punerea în aplicare a prezentei decizii, se are în vedere în mod corespunzător obiectivul Uniunii de a contribui la obiectivele climatice globale și la obiectivul ambițios de a integra acțiunile în domeniul biodiversității în politicile Uniunii, în măsura în care imprevizibilitatea și circumstanțele specifice legate de pregătirea și reacția în caz de dezaastre permit acest lucru.”

II

(Acte fără caracter legislativ)

DECIZII

DECIZIA (UE) 2021/837 A CONSILIULUI

din 6 mai 2021

privind poziția care urmează să fie adoptată de Uniunea Europeană în cadrul Consiliului internațional pentru esențele de lemn tropical în ceea ce privește prelungirea Acordului internațional privind esențele de lemn tropical din 2006

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 192 și 207, coroborate cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Acordul internațional privind esențele de lemn tropical din 2006 (ITTA din 2006) a fost încheiat de Uniune prin Decizia 2011/731/UE a Consiliului ⁽¹⁾ și a intrat în vigoare la 7 decembrie 2011.
- (2) În temeiul articolului 6 din ITTA din 2006, Consiliul internațional pentru esențele de lemn tropical (ITTC) reprezintă autoritatea supremă a Organizației internaționale pentru esențele de lemn tropical (ITTO) și este alcătuit din toți membrii ITTO.
- (3) În temeiul articolului 44 alineatul (1) din ITTA din 2006, acordul respectiv rămâne în vigoare pentru o perioadă de 10 ani de la data intrării sale în vigoare, până la 6 decembrie 2021, cu excepția cazului în care ITTC, printr-un vot special în conformitate cu articolul 12 din acord, decide prelungirea, renegocierea sau rezilierea acordului. În temeiul articolului 44 alineatul (2) din ITTA 2006, ITTC poate decide să prelungească acordul cu două perioade și anume, o perioadă inițială de cinci ani și o perioadă suplimentară de trei ani.
- (4) ITTC va lua o decizie cu privire la prelungirea ITTA din 2006 fie în cadrul celei de a 57-a sesiuni care va avea loc în noiembrie 2021, fie între sesiuni, fără convocarea unei reuniuni.
- (5) Prelungirea ITTA din 2006 pentru o perioadă inițială de cinci ani este în interesul Uniunii, întrucât ITTO este încă în etapele incipiente ale redresării financiare și în curs de a-și reforma arhitectura financiară.
- (6) Ar trebui să se stabilească poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul ITTC în ceea ce privește prelungirea ITTA 2006,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Consiliului internațional pentru esențele de lemn tropical este de a aproba sau de a vota în favoarea prelungirii Acordului internațional privind esențele de lemn tropical din 2006 cu o perioadă inițială de cinci ani.

⁽¹⁾ Decizia 2011/731/UE a Consiliului din 8 noiembrie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului internațional privind esențele de lemn tropical din 2006 (JO L 294, 12.11.2011, p. 1).

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 6 mai 2021.

Pentru Consiliu
Președintele
J. BORRELL FONTELLES

DECIZIA (UE) 2021/838 A CONSILIULUI

din 10 mai 2021

privind poziția care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii, în cadrul Subcomitetului pentru comerț și dezvoltare durabilă constituit prin Acordul de asociere dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Ucraina, pe de altă parte, în ceea ce privește stabilirea listei de experți care pot fi selectați în calitate de membri ai grupului de experți în temeiul articolului 301 din acord

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 alineatul (4) primul paragraf coroborat cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Acordul de asociere dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Ucraina, pe de altă parte ⁽¹⁾ (denumit în continuare „acordul”) a intrat în vigoare la 1 septembrie 2017.
- (2) În temeiul articolului 301 alineatul (3) din acord părțile convin asupra unei liste de cel puțin 15 persoane cu expertiză în aspectele care intră sub incidența titlului IV capitolul 13 din acord (denumit în continuare „capitolul 13”) care pot fi selectate în calitate de membri ai grupului de experți în vederea examinării oricărui aspecte invocate care intră sub incidența capitolului 13 și care nu au fost soluționate în mod satisfăcător în cadrul consultărilor guvernamentale.
- (3) Uniunea a prezentat numele a cinci experți, în timp ce Ucraina a prezentat numele a trei experți. Ucraina s-a angajat să prezinte numele altor doi experți până la 31 decembrie 2021. Părțile au convenit asupra celor cinci experți care nu sunt resortisanți ai niciuneia dintre părți și care pot îndeplini funcția de președinte al grupului de experți în temeiul articolului 301 din acord.
- (4) Pentru a asigura eficacitatea dispozițiilor capitolului 13, este oportun să se stabilească poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Subcomitetului pentru comerț și dezvoltare durabilă UE-Ucraina în ceea ce privește stabilirea listei de experți care pot fi selectați în calitate de membri ai grupului de experți în temeiul articolului 301 din acord,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii, în cadrul Subcomitetului pentru comerț și dezvoltare durabilă UE-Ucraina constituit prin Acordul de asociere dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Ucraina, pe de altă parte, în ceea ce privește stabilirea listei de experți care pot fi selectați în calitate de membri ai grupului de experți în temeiul articolului 301 din acord, se bazează pe proiectul de decizie a Subcomitetului pentru comerț și dezvoltare durabilă UE-Ucraina ⁽²⁾.

⁽¹⁾ JO L 161, 29.5.2014, p. 3.

⁽²⁾ A se vedea documentul ST 7733/21 la <http://register.consilium.europa.eu>

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 10 mai 2021.

Pentru Consiliu
Președintele
J. BORRELL FONTELLES

DECIZIA (UE) 2021/839 A CONSILIULUI

din 20 mai 2021

privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Comitetului director regional al Comunității transporturilor în ceea ce privește anumite aspecte administrative și legate de personal specifice Comunității transporturilor

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 91 și articolul 100 alineatul (2), coroborate cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Tratatul de instituire a Comunității transporturilor (în continuare denumit „TCT”) a fost aprobat în numele Uniunii la 4 martie 2019 prin Decizia (UE) 2019/392 a Consiliului (1) și a intrat în vigoare la 1 mai 2019.
- (2) Comitetul director regional a fost instituit prin TCT pentru administrarea și punerea în aplicare corespunzătoare a TCT. TCT prevede că Comitetul director regional adoptă norme privind condițiile de muncă ale personalului Secretariatului permanent al Comunității transporturilor și o decizie care specifică procedura pentru execuția bugetului.
- (3) Comitetul director regional urmează să adopte în curând decizii privind rambursarea cheltuielilor suportate de persoane din afara Secretariatului permanent al Comunității transporturilor, care sunt invitate să participe la reuniunile Comunității transporturilor; privind rambursarea costurilor de călătorie și de mutare, la începerea activității și încetarea raporturilor de muncă, suportate de personalul Secretariatului permanent al Comunității transporturilor și privind contribuția Comunității transporturilor la asigurarea de sănătate, șomaj, pensie și invaliditate pentru personalul Secretariatului permanent al Comunității transporturilor.
- (4) Este oportun să se stabilească poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Comitetului director regional, deoarece aceste decizii sunt necesare pentru buna funcționare a Secretariatului permanent al Comunității transporturilor și vor fi obligatorii pentru Uniune,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

- (1) Poziția care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii Europene, în cadrul Comitetului director regional, înființat prin Tratatul de instituire a Comunității transporturilor, în ceea ce privește normele privind următoarele chestiuni se bazează pe proiectele de decizii corespunzătoare ale Comitetului director regional (2):
 - (a) rambursarea cheltuielilor suportate de persoane din afara Secretariatului permanent al Comunității transporturilor, care sunt invitate să participe la reuniunile Comunității transporturilor;
 - (b) rambursarea costurilor de călătorie și de mutare, la începerea activității și încetarea raporturilor de muncă, suportate de personalul Secretariatului permanent al Comunității transporturilor; și
 - (c) contribuția Comunității transporturilor la asigurarea de sănătate, șomaj, pensie și invaliditate pentru personalul Secretariatului permanent al Comunității transporturilor.
- (2) Reprezentanții Uniunii în cadrul Comitetului director regional pot conveni asupra unor modificări minore ale proiectelor de decizii menționate la alineatul (1) fără a mai fi necesară o altă decizie a Consiliului.

(1) Decizia (UE) 2019/392 a Consiliului din 4 martie 2019 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Tratatului de instituire a Comunității transporturilor (JO L 71, 13.3.2019, p. 1).

(2) A se vedea documentul ST 8040/21 la adresa <http://register.consilium.europa.eu>

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 20 mai 2021.

Pentru Consiliu
Președintele
A SANTOS SILVA

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO